

Fantasio Show

"Publicul ne iubește, dar nu vine", spunea dramaturgul Aurel Storin la colocviul de la Constanța pe tema "Teatrul de revistă și publicul". După primele două seri, la Festivalul național al teatrelor de revistă, organizat acolo de Teatrul "Fantasio" (15-21 noiembrie

foto: Bebe Drăia

Hotel Fantasio

1998, ediția a VII-a), aș fi spus că publicul are dreptate. Ansambluri cu tradiție din Galați și Pitești ne-au prezentat spectacole anoste, de înșiruiți de numere de muze și de premii la toate edițiile, Theodora Dinulescu. Și era – fiecare moment având sclipirea lui de fantezie și gust. Un decor din pânze albe care, în diferite combinații și efecte de lumină, închipuie onice, ca într-o feerie; costume de o rafinată eleganță și bogăție de culori; balet de păsări măiestre, expresiv și dinamic. Mi-am zis, văzând acest spectacol, că se poate vorbi de un stil al revistei, sintetizând superlativele de mai sus. Mai e posibil un alt stil, la superlative apropiate? Următorul spectacol, al teatrului-gazdă, **Hotel Fantasio**, ne-a demonstrat că da. Numit "revistă muzicală", el a fost conceput și regizat de un scriitor profesionist al genului, Aurel Storin, pe o linie de grandoare modernă, amintind parcă (din cele văzute în copilărie și aflate mai târziu din presă) de spectacolele de la Alhambra. Profesionalism, fast, ținută.

fără nici o idee, cu sonorizare proastă la toate momentele muzicale și cu balerine cu gabart depășit. Asta, în ciuda unor prezențe notabile – soliști Maria Magdalena Cotro, Alexandru Jula, Ionel Miron – și a unei sclipiri de har într-un cuplet: Paul Buță, "Ghiță moldoveanul". Festivalul artistic a început în a treia seară, o dată cu prezentarea spectacolului **A intrat... o gară-n tren** de către secția de revistă a Ansamblului artistic al Armatei din Cluj-Napoca. S-a conturat o idee (călători în tranziție), o ambianță care s-o susțină plastic, muzica s-a auzit bine și plăcut, momentele comice aveau ingeniozitate și haz. Un ochi aruncat în caietul-program mi-a oferit și una dintre explicații: numele scriitorului Cornel Udrea ca autor al spectacolului (pe care-l numește "carambol artistic"). Și tot el, în seara următoare, semnează "super-showul" **Spital... extremă urgență**, prezentat de Teatrul de revistă "Majestic" din Ploiești. Fascinant! Impresie rezultată nu numai din valoarea textului, dar și din fantezia excepțională a scenografiei (Ovidiu Pascal – decor, arh. Theodora Dinulescu – costume), a baletului original, precum și din ritmul și măsura montării (coregrafia și regia: Marcela Țimiraș). Ceva de basm! "Revista trebuie să fie o explozie de frumusețe", spunea într-un interviu una dintre doamnele mai sus pomenite, alintată

"Publicul ne iubește și vine", spunea directorul teatrului din Ploiești, Lucian Sabados. Așa aș spune și eu, după cele trei spectacole menționate aici și proba de afluință a publicului constănțean. În avalanșa de producții vulgare de divertisment, care adună mii de spectatori în Case de cultură și pe stadioane, cu șușanele deochiate și de prost-gust, teatrele de revistă n-au decât să-și mențină identitatea artistică prin "resurse proprii de profesionalism, concepție și atitudine față de actul creator" (l-am citat iar pe Lucian Sabados). Publicul va veni, chiar dacă nu sunt nume ademenitoare pe afiș. Ce vedete are teatrul din Ploiești? Trei cunoscuți soliști de muzică ușoară: Aurelian Țimișan, Daniel Iordăchioaie, Sanda Ladoși. Dar teatrul însuși e o vedetă, prin ingeniozitatea spectacolelor sale. Ce vedete are teatrul din Constanța? Pe Mihai Sorin Vasilescu, actor complex de comedie și cântăreț inspirat (pe care n-am avut șansa să-l văd în Falstaff), Ileana Ploscaru, actriță de forță dramatică și rafinement, și... alte nume de rezonanță locală (Florin Zăncescu, Mirela Pană, Maria Lupu, balerina Marinela Cobzaru, Adrian Căligă); dar teatrul produce vedete, prin exigența profesională și ambiția de a cultiva consecvent bunul-gust. Nu întâmplător aceste două colective concurează de la primele ediții la premiul pentru cel mai bun spec-

tacol al festivalului, adjudecat uneori ex-aequo, ca acum (și la prima ediție, în 1992) sau separat (Constanța – 1993, 1996, Ploiești – 1994, 1995, 1997), după cum aflăm din excelenta monografie a lui Jean Badea "Fantasio 40".

E o cnză a teatrelor de revistă? E, bineînțeles, ca în toate celelalte domenii, determinată de meandrele tranziției. Un stimabil compozitor vorbea despre "debanda-dă de sus până jos", noul director al Teatrului "Constantin Tănase", Alexandru Arșinel, se plângea că "dacă faci un spectacol în limita legii, trebuie să aduci bani de acasă" (și a promis că va participa la edițiile viitoare și Teatrul "C. Tănase", absent în ultimul timp). E nevoie de forțe noi, cultivate, și în această privință e de salutat inițiativa înființării unei clase de musical la Universitatea de Artă Teatrală și Cinematografică (dar de ce s-a desființat aceea de la "Fantasio", a Universității Hyperion?).

S-a acordat premiul național de revistă actorului Jean Constantin, diplome de excelență pentru contribuția excepțională la dezvoltarea și afirmarea teatrului de revistă unui număr de zece personalități. Juriul, prezidat de Draga Olteanu-Matei, a distribuit răvnitele premii în mod echilibrat, răsplătind valoarea – la cel de mai sus adăugându-se premiile pentru regie (Marcela Țimiraș), scenografie (Ovidiu Pascal, Theodora Dinulescu), coregrafie (ex-aequo Alin Șuteu, Marcela Țimiraș), pentru cel mai bun actor (ex-aequo Paul Buță, Florin Zăncescu), cea mai bună actriță (Mirela Pană), cântăreții Aurelian Țimișan, Nicoleta Niță, dansatorii Marinela Cobzaru, Adrian Căligă, pentru text – Cornel Udrea, cea mai bună piesă muzicală, ex-aequo, Dumitru Lupu și Viorel Gavrilă. S-a propus înființarea Societății teatrelor de revistă din România. Obiect de activitate: spectacolul "În cascadă", pentru tumele, compus din cele mai bune numere ale celorlalte spectacole. Ce-ar mai fi? O cugetare caldută, ferită de vântul furios al mării din ultimele zile: "Dumnezeu îți dă (talentul), dar în traistă nu-ți pune" (Draga Olteanu-Matei).

Constantin Paraschivescu